הלכה · משנה תורה · מפרשים · יד דוד · ספר אהבה

יד דוד על משנה תורה, הלכות ציצית

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יד דוד על משנה תורה, הלכות ציצית

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יד-דוד-על-משנה-תורה-הלכות-ציצית/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 202611200317-v39 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה ב 4

פרק ב

הלכה ב

כתב רבינו שהחלזון מצוי בים המלח. וכ"כ אחריו הסמ"ג וספר החינוך, ולא ידעתי היכן מצא זה, והרי לפמ"ש במגילה (דף ז') שהחלזון הוא בנחלת זבולון וכן בספרי פ' ברכה, א"כ ודאי א"א לומר שהוא בים המלח שהוא כלו בחלקו של יהודה ומפסיק בין נחלת יהודה לשל זבולון נחלת כמה שבטים. ואפשר ט"ס הוא וצ"ל בים הגדול (וכ"מ שהרב חיד"א ז"ל בנחל קדומים עה"ת (פ' תרומה) הביא כן הגירסא בלשון רבינו). וזה יש לו מקום לכאורה דהכי משמע ממ"ש פ"ב דשבת (כ"ו) יוגבים אלו ציידי חלזון מסולמות דצור עד חיפה, וסולמות דצור וחיפה שתיהן בחוף הים הגדול במערב א"י משמע ששם היו צדין החלזון, וכן נראה מלשון הכפתור ופרח פ' י"א שנתכוין לכך, שכתב וז"ל וגבול זבולון הולך למערב עד הים הגדול לצפון עכו כדאמרינן במגילה שהחלזון בחלק זבולון ואמרינן פ"ב דשבת יוגבים כו' עד חיפה עכ"ל, ור"ל כמ"ש שסולמות דצור וחיפה הן חופי הים הגדול, וכיון ששם היו מלקטים מוכח שבים הגדול היה נמצא, וכ"מ מלשון הספרי פ' ברכה דדרש בברכת זבולון ושפע ימים יינקו זה ימה של יפה כו' שכל ספינות שאובדות בים הגדול וכו' מקיאה לימה של יפו וכו' אר"י פ"א הייתי מהלך מכזיב לצור ומצאתי זקן אחד וכו' פרנסתך במה א"ל מחלזון וכו' מקום בים שמוטל בהרים וכו' ונימוק במקומו ע"כ. הרי דבר הלמד מענינו שגם החלזון הוא בים הגדול ובסביבות כזיב וצור שכלן הן בחוף ים הגדול המערבי הזה. ולכן קרוב להגיה בדברי הרמב"ם ים הגדול במקום ים המלח. או שהרמב"ם קורא לים הגדול ים המלח, וכנראה מלשונו סוף פירוש המשניות לטהרות שכתב ואני עולה בספינה בים המלח, שודאי אין כוונתו לים המלח ממש שאין ספינה מהלכת בו, אלא הוא ים הגדול שבו הוא שעלה הרמב"ם מספרד למצרים כידוע. וכן ראיתי כתוב שבלשון ערבי קורין ים הגדול וכל הימים הגדולים בשם אל מלח, [והכונה מי הים המלוחים לאפוקי מי נהר שהם מתוקים, ועד היום נקרא הים התיכון המפריד בין אירופא לאפריקא בשם ים המלח]. ולשון שהוא מצוי שכתב רבינו הוא לשון הספרי הנ"ל: